

еднѣ-тѣ, ту на другѣ-тѣ странѣ. Това е было въ врѣмя на Карла Великаго, който най-сѣтнѣ прѣвзе отъ Българы-ты всички-ты имѣ васалны Славенскы княжества, отъ които бѣше и Виденско-то, освѣня Блатенскѣ-тѣ область, коѣто едвѣмъ защитиха Българе-ти (781—797).

Карлъ Великий, ако и да е ималъ исто-то намѣреніе да направи и съ Българско-то Господарство така, както направи съ Славенскы-ты му княжества, които завоева, покори и покрѣсти, спорядъ както бѣше ся обѣщаль прѣдъ Римъ-Папѣ, нѣ неможя да сполучи за това и съ Българы-ты; защото тѣи му ся опрѣхъ юнашкы и неоставиха да вѣстѣржествува Христіанско-то орѣжіе надъ Перуновы-ты жьртвенницы. На Българе-ти, сами можяха и да невѣспрѣхъ успѣха на Франско-то орѣжіе, ако да нѣмаха въ това врѣмя за споборницы другы-ты Славенскы народы, както : Моравцы-ты, Чехы-ты и Сорбы-ты или Сорабы-ты.

Слѣдъ смъртъ-тѣ на Карла Великий, на когото военный духъ угасна въ потомцы-ты му, Франската държява ся раздѣли между трима-та нѣговы сынове, та испадна отъ голѣмо-то си могѣщество. Тогази ся вдигна опасность-та, която страшно грозеше както надъ Българско-то Господарство, така и надъ Господарства-та на Балтійскѣ Славоніѣ, Великѣ Моравіѣ и Сорбіѣ.

Отъ върховны-ты Господаре на тукашнѣ-то Българско Господарство спомянувать ся въ Исторіѣ-тѣ само *Туданъ*, *Крумъ* (*Каранъ*) и *Жоданъ*. Отъ тѣхъ